

РЕШЕНИЕ

№ 23686

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6905** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД, чрез пълномощник, срещу Решение № 2807/13.06.2024 г., постановено по НАХД № 4689/2024 г. по описа на СРС, НО, 99 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 754800-F749455/08.02.2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 6133 лв. на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушение на материалния закон. Оспорва се и размера на наложената санкция. Моли се решението да бъде отменено, като бъде отменено и НП.В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендират се разноски.

С молба от 04.11.2024 г. касаторът, чрез пълномощник, е поискал отмяна на дадения ход по същество на делото, отправяне на преюдициално запитване до СЕС и спиране на настоящото производство.

Ответникът по касация - Началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция

„Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 20.10.2023 г. е била извършена проверка на ГКПП „В.-Д. мост 2“ при влизане на ППС марка „DAF“, с рег. № 8C02503 и рег. № на ремарке 5AK6622, с водач AYAR GUNGOR на територията на Република България. Било констатирано, че ППС превозвало стока от списъка на стоки с висок фискален риск: картофи, пресни или охладени: Други с код по КН: 0701 90 90, с тегло 9800 килограма.

На 22.10.2023 г., в 10:05 часа била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - [населено място], обл. Я., [улица], където се намирала база на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД. Било констатирано, че транспортно средство марка „DAF“ с рег. № 8C02503 и рег. № на ремарке 5AK6622, с водач AYAR GUNGOR, превозвало стока от списъка на стоки с висок фискален риск: Картофи, пресни или охладени: Други с код по КН: 0701 90 90, с тегло 9800 килограма. Стойността на стоката с висок фискален риск била 7840 евро, с левова равностойност от 15 333 лева по фиксиран курс на БНБ. Получател на стоката бил „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД. Движението на превоза било от Франция за България. За проверения превоз не бил представен Уникален номер на превоза (УНП). Направена била проверка от органите по приходи в ИСФК ВОП и проверки в страната с УНП, при което било установено, че липсвали данни за УНП. За извършената проверка на мястото на разтоварване на стоката с висок фискален риск бил съставен Протокол № 050902798938 10/22.10.2023 г. Съставен е АУАН № F749455/19.12.2023г.

След запознаване с преписката от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ било издадено процесното НП № 754800-F749455/08.02.2024 г. за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че посоченото в АУАН и НП нарушение е безспорно доказано.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на

доказателствата.

Съгласно чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането/на мястото на получаване/разтоварване.

От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно е установено, че санкционираното дружество не е изпълнило задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирано предварително данни за превоз на стоки в висок фискален риск от друга държава-членки на ЕС.

Съгласно чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е правилно определен в размер на 6 133 лв., представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока - 15 333 лв.

Неоснователно е направеното възражение в касационната жалба, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – липсата на фактическо описание на нарушението, както и съставена на АУАН пред свидетели, които не са присъствали на проверката. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. От съдържанието на АУАН се установява, че същият е съставен в присъствието на двама свидетели по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, поради което не е допуснато твърдяното от касатора съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН.

Необосновано е възражението, че в АУАН липсва фактическо описание на извършеното нарушение. В АУАН се съдържа подробно описание на всички факти и обстоятелства, които са от значение за преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото нарушение, съобразно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Ясно е посочено, че на 20.10.2023 г. е била извършена проверка на ГКПП „В.-Д. мост 2“ при влизане на ППС на територията на Република България, а на 22.10.2023 г. е извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката. Вярно е, че в НП е посочена дата на извършване на нарушението 20.10.2023 г. – датата на влизане на ППС в страната, но това не е съществено процесуално нарушение и не е самостоятелно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като дата на извършване на нарушението се установява от съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства, а именно – протокол за извършена проверка на място от 22.10.2023г.

По отношение на направените искания в молбата от 04.11.2024 г. за отмяна на хода по

същество на делото, отправяне на преюдициално запитване до СЕС и спиране на производството по делото, настоящият касационен състав намира, че същите са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Съгласно чл.628 от ГПК, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. Чл.629, ал.3 от ГПК посочва, че Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение. В конкретния случай касационния състав намира, че не са налице предпоставките за отправяне на преюдициално запитване с посочените от касатора в молбата въпроси, тъй като значението и смисълът на приложимите в настоящия спор разпоредби на ДОПК са напълно ясни и не се нуждаят от тълкуване.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на касатора, направено в молба от 04.11.2024г., за отмяна на хода по същество на делото, отправяне на преюдициално запитване до СЕС и спиране на производството по делото.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2807/13.06.2024 г., постановено по НАХД № 4689/2024 г. по описа на СРС, НО, 99 състав.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД енд КО“ КД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] поле, ел. „3-ти март“ № 1, да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

